

L'INÚTIL PLOR D'AMAR-TE –OH, VISCUDA

(sense títol)

L'inútil plor d'amar-te –oh, viscuda
Immensament en el cor venturós!-
contra el meu pit.

Avall s'acreixen els camins de l'aigua
En la certesa del teu do, fontana.

I la vida encallada amb una mort.

Tristes de llum les ombres de les formes
arrelen en la meva fuga
talment un crit en l'aire.